

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 71.513 van 3 februari 1998
in de zaak A. 76.148/XII-624.**

In zake : Abdullah DEMIRCIÖGLU,
wonende te LEDEBERG,
Jozef Vervaenestraat 99

tegen :

de stad Gent.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Abdullah DEMIRCIÖGLU, van Turkse nationaliteit, op 27 oktober 1997 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de hoofdinspecteur van het gemeentelijk onderwijs te Gent van 28 augustus 1997 waarbij geweigerd wordt hem opnieuw als leerkracht islamitische godsdienst aan te stellen;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 10 december 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 januari 1998;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. DEMEESTER, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat P. DE SOMERE, die loco advocaat P. DEVERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker behaalt in 1972, na vier jaar studie, het diploma islamkunde aan het Hoger Instituut voor Islamkunde in Turkije. Dit diploma is door het departement Onderwijs van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap op 29 juni 1995 gelijkwaardig verklaard met "een bekrachtiging van studiën behorend tot het pedagogisch hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan".

Verzoeker is tevens houder van een "bekwaamheidsgetuigschrift voor het onderwijzen van de islamitische godsdienst" op 25 september 1985 uitgereikt door het Islamitisch en Cultureel Centrum van België.

Hij beschikt daarenboven - naast tal van attesten dat hij taalcursussen Nederlands heeft gevolgd - over een getuigschrift van de "lager secundaire technische leergang" van elementaire kennis van het Nederlands.

1.2. Bij koninklijk besluit van 18 mei 1981 wordt verzoeker, met uitwerking vanaf 1 oktober 1980, vrijstelling verleend van het nationaliteitsvereiste om als bijzonder leermeester in de islamitische godsdienst in het officieel en vrij gesubsidieerd basisonderwijs te fungeren. Bij koninklijk besluit van 9 februari 1988 wordt hem, met uitwerking vanaf 1 oktober 1986, vrijstelling van de Belgische nationaliteit verleend om het ambt van leraar islamitische godsdienst uit te oefenen aan stedelijke onderwijsinrichtingen van de stad Gent.

Sedert 1 oktober 1980 is verzoeker ononderbroken aangesteld als leermeester islamitische godsdienst, eerst in het stedelijk basisonderwijs, vanaf 1 oktober 1986 in het stedelijk secundair onderwijs.

1.3. Uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker alvast voor de schooljaren 1986-1987, 1987-1988 en 1990-1991 van de minister bevoegd voor Onderwijs een tijdelijke afwijking op de taalwetgeving heeft gekregen op grond van artikel 16 van de wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs.

1.4. Bij brief van 30 januari 1997 wordt aan verzoeker medegedeeld dat hij zich uiterlijk tot 31 maart 1997 kan inschrijven voor de door het departement Onderwijs georganiseerde taalexamens. In het schrijven wordt vermeld dat, om zich in orde te stellen met de taalwetgeving, houders van niet-Nederlandstalige diploma's aan dit examen dienen deel te nemen; een afschrift van de omzendbrief terzake wordt bijgevoegd. De brief wordt tweemaal aangetekend verstuurd, maar verzoeker haalt deze zendingen niet af.

1.5. Op 28 augustus 1997 schrijft de hoofdinspecteur van het gemeentelijk onderwijs aan verzoeker :

"Zoals blijkt uit de ministeriële dienstbrief dd. 29 juli 1997 betreffende het onderricht van het vak Islamitische godsdienst vanaf het schooljaar

1997-1998 (fotocopie in bijlage) moeten de leerkrachten Islamitische godsdienst die reeds beschikten over een pedagogisch diploma zich in orde stellen met de taalwetgeving door vóór 1 september 1993 te slagen in het examen grondige kennis Nederlands, georganiseerd door het Departement Onderwijs of vóór 1 september 1997 het getuigschrift pedagogische bekwaamheid (GPB) te behalen.

Deze dienstbrief zegt verder dat de leerkrachten die dit getuigschrift op 1 september 1997 niet kunnen voorleggen niet langer kunnen worden aangesteld.

Het getuigschrift van de lagere secundaire technisch leergang Nederlands-elementaire kennis, dat zich in uw dossier bevindt, wordt door het Departement Onderwijs als onvoldoende beschouwd om nog langer les te geven in het vak Islamitische godsdienst.

Na onderzoek van uw dossier blijkt ook dat U niet voldoet aan de voorwaarden betreffende het pedagogisch getuigschrift, zodat wij U tot onze spijt moeten meedelen dat U met ingang van 1 september 1997 niet meer kan aangesteld worden als leraar Islamitische godsdienst bij het Onderwijs - Stad Gent".

In voormelde ministeriële omzendbrief van 29 juli 1997 wordt voor leerkrachten, die zoals verzorger vóór 21 december 1991 in dienst waren, bepaald :

"Degenen onder hen die reeds beschikten over een pedagogisch diploma konden zich in orde stellen met de taalwetgeving door vóór 1 september 1993 te slagen in het examen grondige kennis Nederlands, georganiseerd door het Departement Onderwijs of door vóór 1 september 1997 het getuigschrift pedagogische bekwaamheid (GPB) te behalen.

Degenen die nog niet beschikten over een pedagogisch diploma hadden deze keuze niet en moesten vóór 1 september 1997 het getuigschrift pedagogische bekwaamheid (de GPB-opleiding) behalen.

De leerkrachten uit groep 1 kregen dus gedurende 5 jaar de kans om zich in orde te stellen met de taalwetgeving en om tegelijk een getuigschrift te behalen voor de pedagogische bekwaamheid.

Indien u behoort tot deze groep en u dit getuigschrift op 1 september 1997 niet kan voorleggen aan de directeur van de school waar u les geeft, kan u niet langer worden aangesteld.

Indien u uw laatste examens pas in december 1997 of op een later tijdstip aflegt, dan mag u pas terug lesgeven vanaf het moment dat u geslaagd bent in die examens en het getuigschrift kan voorleggen.";

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State

slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende, wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, dat verzoeker over "het moeilijk te herstellen nadeel" uiteenzet wat volgt :

"Dat de definitieve weigering tot aanstelling van verzoeker tot lesgever islamitische godsdienst met zich meebrengt dat verzoeker zonder job en inkomen zit en het risico loopt dat hij nimmer meer aan de slag kan gaan als islamitische leerkracht gezien zijn leeftijd (verzoekende partij is geboren in het jaar 1949).

Dat niettegenstaande het feit dat de preciese omvang van de schade als dusdanig niet kan begroot worden, de weigering minstens tot gevolg zal hebben dat verzoeker niet meer zijn maandelijks loon zal ontvangen.

Dat bovendien ook zijn moreel gezag over de leerlingen en zijn aanzien bij collega's en personen in de Turkse gemeenschap in Gent zal te lijden hebben onder een langdurige onderbreking van het lesgeven.

Dat verzoeker bovendien ook het gevaar dreigt te lopen in financiële moeilijkheden te geraken nu hij zijn gezin met 5 kinderen, waarvan er drie studeren, dient te onderhouden.

Dat verzoekende partij tevens een gebedsgroep leidt, waarvan de doelstellingen filosofie en contemplatie bewerkstelligen.

Dat zijn positie in deze groep gebaseerd is op zijn kennis van de Islam; dat bij definitief ontslag zijn moreel aanzien in vraag zal worden gesteld.

Dat dit moeilijk herstelbaar zal zijn...

Dat het te lijden nadeel dan ook niet louter pecuniair is, doch een zodanige proportie aanneemt dat het te lijden nadeel niet meer te herstellen zou zijn (R.v.St., 38.506, 16 januari 1992), wanneer de beslissing niet onmiddellijk zou worden geschorst.";

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in verband met de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel het volgende antwoordt :

"1. Dat verzoeker voor het schooljaar 1996-1997 (lees : 1997-1998) geen heraanstelling krijgt is niet te wijten aan onwil van de verwerende partij, maar betreft een wettelijke onmogelijkheid, die ten hare opzichte vanaf 1 september 1997 wordt geïmplementeerd minstens doordat de Vlaamse Gemeenschap, mocht de stad Gent contra legem handelen, de wedde van verzoeker niet meer zal ten hare laste nemen.

Dat deze wettelijke onmogelijkheid is ontstaan kan niet aan de verwerende partij worden toegeschreven.

De stad Gent heeft verzoeker tot tweemaal toe gewezen op het dwingend karakter deel te nemen aan het taalexamen in onderwijszaken, ingericht door de Vlaamse Gemeenschap en hiertoe in te schrijven voorafgaand aan 31 maart 1997.

Verzoeker heeft zich niet de moeite getroost de aangetekende zendingen van 30 januari en 20 februari 1997 op te halen.

Dat het nadeel zich voordoet is in de geschetste omstandigheden volledig, minstens hoofdzakelijk toe te schrijven aan verzoeker zelf die immers niet tijdig deelnam aan het bedoelde taalexamen (en nu zelfs beweert, en ten onrechte, dat dit ook niet hoefde).

Zulk een nadeel kan -volgens de vaste rechtspraak van Uw Raad- in het kader van het administratief kort geding niet in aanmerking komen.

2. Overigens heeft de niet heraanstelling van verzoeker geen uitstaans met zijn intrinsieke capaciteiten terzake het onderricht van de Islamitische godsdienst, noch met zijn kennis en kunde ter zake.

Een moreel nadeel is in die omstandigheden niet zo ernstig dat het niet door een vernietiging zou kunnen worden goedge maakt.";

2.1.3. Overwegende dat dient vastgesteld te worden dat verzoeker in zijn verzoekschrift wel argumenteert dat hij nadeel lijdt dat moeilijk te herstellen zal zijn, maar niet eens aanvoert dat het door hem uiteengezette nadeel ernstig is; dat weliswaar het nadeel evident ernstig kan zijn, maar dat dit hier niet het geval is;

Overwegende immers dat het verlies van een preciaire, want tijdelijke aanstelling, hoe lang die ook heeft geduurd, op zich genomen niet als een ernstig nadeel kan worden beschouwd, aangezien men wat precair is niet met zekerheid kan behouden; dat verzoeker echter wel stelt dat hij het gevaar dreigt te lopen in finan-

ciële moeilijkheden te geraken nu hij zijn gezin met vijf kinderen, waarvan er drie studeren, dient te onderhouden; dat hij daarover echter geen enkele verdere concrete aanduiding verschaft die de Raad van State zou toelaten te beoordelen of hij op dit vlak inderdaad dreigt een ernstig nadeel te lijden; dat daarbij ook rekening dient gehouden te worden met het feit dat hij herhaaldelijk is gewaarschuwd voor de gevolgen van het niet deelnemen aan het examen grondige kennis Nederlands, maar zich niet de moeite heeft getroost de aangetekende zendingen af te halen, zodat het nadeel minstens gedeeltelijk aan zijn eigen onachtzaamheid te wijten is;

Overwegende dat het risico dat hij gezien zijn leeftijd nimmer meer aan de slag kan gaan onvoldoende concreet wordt gestaafd;

Overwegende dat verwerende partij er terecht op wijst dat aangezien de bestreden beslissing geen beoordeling inhoudt van verzoekers bekwaamheid inzake het onderwijs van de islamitische godsdienst ze hem op dit vlak ook geen moreel nadeel kan berokkenen, laat staan een ernstig nadeel; dat, immers, daar verzoeker louter om redenen van taalkennis niet werd heraangesteld, dit zijn moreel gezag over leerlingen, zijn aanzien bij collega's en personen in de Turkse gemeenschap en als leider van een gebedsgroep niet kan aantasten;

2.2. Overwegende dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden waaronder de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging kan bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie februari 1900 achtennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BORRET.